נשא אסרו חג שבועות תשפ"ד

אשי ישראל

השיעור השבועי מפי מורינו
הרה"צ רבי יצחק לעזער שליט"א
בעל מחבר - תוך הנחל ושיחות מוהרא"ש

גיליון ת"כ

ניתן להאזין לשיעור בכל יום רביעי בשעה 22:10 בטלפון:077-2612984 שלוחה 9

חסדי "הודו לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ", זכינו לעלות לרגל כפי יד השגתינו, שאנחנו יכולים להגיע, וככתוב "שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי הָאָדֹן ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", עולים לירושלים, מקבלים פני השכינה! חכמינו הקדושים אומרים על הפסוק (שה"ש ב, ט) "הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ": **'מעולם לא זזה שכינה מהכותל המערבי'**; זוכים לעלות לירושלים אל הכותל המערבי, להמשיך על עצמנו את ההארה של בנין ביהמ"ק שייבנה במהרה בימינו.

וכשמדברים מ'עליה לרגל בחג השבועות', אמנם זה לא בחג השבועות ממש, אבל יש שבעת ימי השלמה, וחכמינו הקדושים למדים זאת כמו בחג הסוכות ובחג הפסח יש שבעה ימים, גם בחג השבועות – השבוע שאחר החג הוא השלמה של החג.

ובחג השבועות ישנה תוספת מיוחדת – ביכורים, אחד משמות חג השבועות הוא **'חג הביכורים'**, שהיתה מצוה להתחיל להביא את הפירות הראשונים שהתחילו לצמוח בעיקר משבעת המינים – החיטים, השעורים, גפן, תאנה ורימון, זית שמן ודבש – תמרים, היתה מצוה לקחת את "ראשית פרי האדמה", ולהגיע לביהמ"ק כשעולה לרגל בחג השבועות, וכדאיתא במשנה מסכת ביכורים, שזמן הבאת ביכורים הוא מעצרת עד החג – מחג השבועות [לפני שבועות לא קיבלו את הביכורים בביהמ"ק, ומחג השבועות זה התחיל].

והיתה בזה עבודה מיוחדת, כלשון המשנה: **כֵּיצַד מַפְרִישִׁין הַבִּכּוּרִים. יוֹרֵד אָדָם בְּתוֹךְ שָׂדֵהוּ וְרוֹאֶה תְּאֵנָה שֶׁבְּכְרָה, אֶשְׁכּוֹל שֶׁבְּכַּר, רִמּוֹן שֶׁבְּכַּר, קוֹשְׁרוֹ בְּגֶמִי וְאוֹמֵר 'הֲרֵי אֵלּוּ בִּכּוּרִים'**; המשנה נותנת משל של תאנים, ענבים ורימונים, והלימוד בזה שאדם

צריך לקחת את כל **"פרי האדמה"** – כל הגשמיות, ולהעלות אותו להקב"ה!

שזה העניין של ביכורים בחג השבועות, בחג השבועות קיבלנו את התורה, היינו שקיבלנו איך לדעת לקשר את כל הגשמיות אל הקב"ה!

הגמ' אומרת, שלגבי כל חג יש מחלוקת האם אפשר שיהיה החג "כולו לה'" – שישב וילמד כל החג, רוצה רק רוחניות, אך אומרת הגמ': **בעצרת כולי עמלא מודים דבעינן נמי 'לכם'** – בחג שבועות כולם מודים שצריכים גם גשמיות! מדוע רק בחג השבועות? אומרת הגמ': **משום שהוא יום קבלת התורה**; ולכאורה יפלא, אם יום קבלת התורה הוא – אדרבה, דייקא אז צריכים לשבת וללמוד כל היום כולו...

אך זהו הלימוד: מהתורה הקדושה מקבלים את השכל איך להעלות את הגשמיות להקב"ה – אכילה, שתיה, לינה, פרנסה, להתחתן, להוליד ילדים, את הכל להעלות אל הקדושה!

והלימוד הזה – זוהי המתנה של חג השבועות, וכשאדם זוכה לפירות חדשים – מעלה את זה אל הקדושה! והמשנה נותנת דוגמא: **'תְּאֵנָה שֶׁבְּכָרָה'** – מה עניינה של תאנה דייקא? אך ידוע לנו בפרשת בראשית שכתוב "וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה", אומר רש"י שהקב"ה תפר להם כביכול, כי עץ הדעת היה עץ תאנה, ובמה שקלקלו – היו צריכים לתקן; וזה העניין של **'תְּאֵנָה שֶׁבְּכָרָה'**, בחג שבועות לוקחים את התאנים, את כל הירידות ואת כל הנסיונות שיש לאדם, ועכשיו נותנים **"ביכורים לה'"** – נותנים תודה להקב"ה!

מהי מצוות ביכורים? איך אנחנו מכנסים את זה בחיי היום–יום שלנו? אכן, עושים "זכר" למצוה זו, אבל מה זה מלמד אותנו לעובדא ולמעשה? הרי התורה היא נצחית... ומה הלימוד של ביכורים?

'ביכורים' זה ענין של 'הכרת הטוב', שמכירים טובה להקב"ה! זכיתי לפירות, אני מגיע עכשיו לביהמ"ק – כמה שאני יכול להגיע, ואני מביא את "רֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה" שלי! וזה נקרא **"ראשית"** מחמת שזה קשור אל התורה המתחילה ב**"בראשית"**, ואני נותן תודה להקב"ה!

מוהרא"ש הקדוש היה תמיד חוזר וכותב ואומר: **אין מידה יקרה בעולם כמו "הכרת הטוב"! שאדם יכיר טובה!** ולמי? **תכיר טובה למי שעושה לך טובה!** ראש וראשון – בוודאי,

להכיר טובה להקב"ה, שזו כל מצוות ביכורים – **"הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ"**, נותנים תודה להקב"ה שזכינו להגיע לארץ ישראל, שיש לנו את ארץ ישראל, **ולהודות להקב"ה על כל פרט ופרט של החיים!**

רבינו לימד אותנו את העניין של **התבודדות** – לדבר אל הקב"ה, וחלק עיקרי מההתבודדות צריך להיות **תודה והודאה!** כך מתחילים את ההתבודדות! ר' נתן מסביר את זה, וזה פשוט, שההתבודדות צריכה להתחיל עם תודה והודאה להקב"ה: **"רבש"ע, אני מודה לך!"** על מה? **"על כל החסד שאתה עושה איתי!"** ותתחיל לחשוב איזה חסד אתה זוכה – אם אתה בריא ב"ה, ויש לך קצת שכל, **בקלות תמצא רשימה מליאה בדברים שאתה יכול להודות עליהם להקב"ה!** אל תיקח את זה בתור **"מגיע לי"**, מה מגיע לך?! **כלום! תן תודה על כל פרט!**

אם אדם היה מיישב דעתו קצת, היה יכול למלאות שעות של דיבורים רק עם תודה להקב"ה! ולא רק מהיום הזה – אלא מאתמול, משלשום, מהיום שנולדת אתה יכול לתת תודה – "רבש"ע, ב"ה נולדתי בריא ונורמלי, ב"ה לא נפלתי ולא התרסקו לי האיברים, ולקחו אותי וגידלו אותי, תודה!"...

תודה להקב"ה צריכים תמיד! כך מתחילים את ההתבודדות! אדם לא יודע איך יתחיל לדבר אל הקב"ה, אז הנה, תתחיל להודות! אתה בריא ב"ה? אתה נושם? אתה אכלת היום? התלבשת היום? **תן תודה להקב"ה!** ואם זכית והתחתנת ב"ה, יש לך אשה וילדים, **וכי חסר לך על מה לתת תודה להקב"ה?...**

זו מצוות ביכורים, הפותחת לנו את השער של **'הכרת הטוב'**, וכאמור – ראש וראשון תודה להקב"ה: **"הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה' אֱלֹהֶיךָ"**.

וזה מה שהצדיק מלמד אותנו, וזה העניין שאת מצוות ביכורים היו צריכים להביא אל הכהן, וכמו שלמדנו בפרשת השבוע – **פרשת נשא**, שכתוב בפירוש שלמדים זאת מהפסוק (במדבר ה, ט) **"וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה"**; שואל רש"י על המקום: **'אמר רבי ישמעאל, וכי תרומה מקריבין לכהן? והלא הוא המחזר אחריה לבית הגרנות, ומה תלמוד לומר אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן**? כך שואל רש"י.

עונה רש״י מדברי חכמינו הקדושים: **׳אלו הבכורים, שנאמר בהם: תָּבִיא בֵּית ה׳ אֱלֹהֶיךָ (שמות כג, יט)׳;** ולכאורה יפלא, מדוע הביכורים צריכים להביא אל הכהן? אדם מגיע לביהמ״ק, מביא על המזבח, ונותן תודה להקב״ה... ומה צריכים לכאורה את הכהן?

התשובה היא: מי מלמד אותך לתת תודה להקב״ה? מי מכנים בך את מידת ׳הכרת הטוב׳? אם אדם לא מקורב לצדיק – הוא לא יודע מה זה ׳להכיר טובה׳! לאף אחד! הן להקב״ה, והן למי שעושה לו טובה, והן בבית, הוא לא מבין מה זה הכרת הטוב! הוא אומר ״הכל מגיע לי״...

רבינו אומר בספר המידות (אות צדקה), שהנה אדם נתן לך איזו צדקה או מתנה, אל תאמר ״לא אכיר לו טובה כי הוא בסה״כ שליח מהקב״ה״... **נכון שהוא שליח מהקב״ה, אבל אתה צריך להכיר לו טובה! אם לא, יש לך את המידה הגרועה של ׳כפוי טובה׳...** וכתוב במדרש פרשת שמות, שמקודם פרעה אמר ״מי זה יוסף?״... כתוב אצלו (שמות א, ח) **״אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף״** – הוא לא יודע מי זה יוסף הצדיק, לא מכיר את יוסף... ולמחר הוא יגיד (שמות ה, ב): **״מִי ה׳ אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ״... כי מיד כשהוא לא מכיר טובה לצדיק – יוסף הצדיק פרנס וכלכל את כולם במצרים, ובכל הארצות, והנה הוא ״לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף״...**

הכלל, עניין של ׳ביכורים׳ הוא שאדם צריך להכיר טובה! ומדוע מביאים את הביכורים להצדיק? כי הוא מלמד אותך את זה! **תהא לך ׳הכרת הטוב׳ לכל מי שעשה לך טובה!** יש כ״כ הרבה לדבר מזה, ולתת דוגמאות על העניינים האלו, וזה כואב שרואים בני אדם שהם כפויי טובה, וזה נוגע לכל מיני עניינים – לאין־ספור דוגמאות... **אדם עושה לך טובה, הוא עוזר לך, ונדבר מעניין שהוא עזר לך בדבר עדין ורגיש מאד – ענין של ׳שידוכים׳, יש בני־אדם שעוזרים ומוסרים נפשם ממש בשביל לחתן את נשמות ישראל, שבעצם מה העסק שלהם בזה – וכי הם עושים את זה בשביל כסף? לעשות ביזנעס מזה?... אכן יש כאלו שעושים את זה בשביל הכסף, אבל אנחנו נמצאים במקום של קדושה, ויש אנשים המוסרים נפשם לחבר ולשדך ולקרב, וחם ממש מוסרים את הנפש, ומה התגובה של בני־אדם? ״הרי רבינו אומר שהשידוכים באים מהצדיק, אז זה לא קשור אליך״... זה נקרא ׳כפוי**

טובה״! הרי האדם הזה מסר נפשו, לא היית עושה את השידוך הזה, שמעת את זה מהצדיק – אבל ׳איך מתחילים?׳, ׳איך עושים?׳, איך קובעים פגישה, איך מסדרים את הכל, פתאום יש חילוקי דעות ובלבולים... ומי מסדר את זה? וכי חסר ה״י שידוכים שנתקעו באמצע?... והנה יש אחד שמוסר את נפשו ממש, בלי שום תשלום וגמול, הלוואי שיפרגנו ׳תודה׳ ו׳יישר כח׳ בכל לב! ובמקום זה מה אומרים? ״לא... הצדיק הוא השדכן״... וזה אדם שמכניס עצמו בזה ממש בכל כוחו, והוא עושה את הכל בשביל זה, ובני־אדם לא מפרגנים שום דבר... לא מכירים בכלל איזה דבר גדול עשו בשבילם...

וכך הוא בכל ענייני החיים, אם זה אדם שמוסר נפשו לעניינים של חינוך – לחנך ילדים, להדריך אותם; **לחיות מלמד ומחנך – זה הדבר הכי קשה, ומה מקבלים חזרה? בקושי הכרת הטוב, וכשיש טענות – כמובן, שומעים זאת היטב... תתבונן איזו מסירות נפש עושים עם הילדים שלך! ממילא אם היית איזה שכר וכסף ג״כ, אבל בקושי מוציאים ממך איזה כמה שקלים, וגם זה ממש בדרך הכרח... ׳הכרת הטוב׳! להכיר טובה! יש מישהו שהוא מוסר נפשו ללמד ולעסוק עם הילדים שלך, וכי יש גבול כמה צריכים להודות על זה?!...**

אותו דבר לענייני נישואין, **מוסרים את הנפש להדריך חתנים ולהדריך כלות, איפה ה׳הכרת הטוב׳?!...**

את מידת ׳הכרת הטוב׳ צריכים להכנים בכל פרט, **וכל המרבה – הרי זה משובח!** אם אדם הוא מרבה להכיר טובה – ואפילו במילים, נגיד שכסף קשה לך לתת (וגם בזה, אם אדם יודע ומכיר את החשיבות של הדבר, הוא לא יסתכל גם על כסף), **לכל הפחות פירגון ותודה מהלב! השמחה והסברת פנים שאתה מקרין לו!** מה היית צריך לקבל? כלום! מישהו חייב לך משהו? לא! אל תגיד ״הוא רק שליח מהקב״ה״, ״הוא שליח מהצדיק״, **תדע להכיר לו טובה!** רבינו מלמד אותנו בספר המידות שאדם לא יגיד ככה, וזו לשון רבינו שם (אות צדקה, סעיף יג): ׳**צָרִיךְ לְהַחֲזִיק טוֹבָה לַנּוֹתֵן, וְאַל תֹּאמַר שֶׁלֹּא נָתַן לְךָ מִשֶּׁלּוֹ**׳; צריכים להכיר טובה!

זו מצוות ביכורים, וצריכים להביא את זה דייקא אל הכהן, כי הכהן הוא זה שמלמד אותך זאת, ועל־כן אומרים שם בפרשת ביכורים: ״**הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ אֱלֹהֶיךָ**״ – אתה מגיע עם הטנא, עם

הסל של הפירות, ועולה לביהמ״ק, ומגיע אל הכהן, ומתחיל לקרוא את הפרשה שצריכים לומר, ואומר ״**הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ**״ וגו׳, ולכאורה יפלא, מדוע אומרים ״הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳״? אתה בא לביהמ״ק, גילוי שכינה, ואתה אומר לכהן ״הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳״?!... לכאורה היה צריך להגיד הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לה׳ ׳**אלקינו**׳ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ״, ומהו ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳?

אבל התורה הקדושה מכריזה לנו כאן: **אתה יודע מהקב״ה בגלל שהצדיק לימד אותך! וזה פירוש** ״הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳״ – ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳ דייקא, כי בלעדיך – הכהן – לא הייתי יודע מהקב״ה, ואתה הארת את העיניים שלי! וממילא כשאתה כך מתחיל ואומר – ״הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַה׳ ׳**אֱלֹקֶיךָ**׳״, אתה מתחיל ואומר: **כהן, צדיק, אתה לימדת אותי כל זאת!** אזי אתה אומר לו ליקח הפירות שלך, והכהן לוקח את הטנא מהידיים שלך, והוא שם את זה אצל המזבח.

ומה אתה מתחיל להגיד? ״**וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ**״ – אתה אומר בקול גדול: ״**וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה׳ אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט**״ – מתחילים להגיד את הפסוקים שבהם אתה מתחיל לחשוב חזרה ׳**מאיפה אני מגיע**׳?...

״**אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי**״ – היית בבית לבן הארמי ש׳**ביקש לעקור את הכל**׳; **לפני שאדם זוכה להתקרב לצדיק – הוא בסכנה עצומה, והוא לא מבין בזה ולא יודע זאת... הוא נכנס אל תוך עצמו, והוא לא יודע באיזו סכנה הוא נמצא... והצדיק ריחם עליו וקרב אותו!**

היית ״**בִּמְתֵי מְעָט**״, ״**וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ**״ – איזה סבל ועבודת פרך עברת! ״**וַיְעַנּוּנוּ**״ – היה לך עינוי, ״**וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה**״... עד שהגעת אל הצדיק מה עבר עליך! כמה סבלת בחיים!

והנה הגעת אל הצדיק, ומה הצדיק לימד אותך? ״**וַנִּצְעַק אֶל ה׳ אֱלֹקֵי אֲבֹתֵינוּ**״! הפסוקים האלו מוכרים לנו מחג הפסח, כי זה השיא של ההגדה בליל פסח: ״**וַנִּצְעַק אֶל ה׳ אֱלֹקֵי אֲבֹתֵינוּ**״! הצדיק לימד אותנו שאין עצה אחרת אלא רק לצעוק להקב״ה, **ולא להפסיק!**

מֻכָּר לנו הסיפור של הבעש״ט הקדוש זי״ע [שעכשיו היתה ההילולא שלו], שהוא נתן הוראה לאיש כפרי שהיה זקוק לישועה: ׳**כשתגיע בליל פסח**

ל״וַנִּצְעַק״ תעשה שם תחנה, ואל תזוז משם עד שתקבל ישועה!״...

אשתו והילדים קיבלו זאת בתמימות, אם הצדיק אמר – עושים, ואכן כשהגיעו ל׳וַנִּצְעַק׳ החלו לצעוק שוב ושוב – **׳וַנִּצְעַק אֶל ה׳ אֱלֹקֵי אֲבֹתֵינוּ׳**, עד שהקירות החלו לרעוד...

באמצע הצעקות שומעים דפיקות בדלת. עומד שם השכן הגוי, כולו לבן כשלג, ואוחז שני שקיות של כסף בידיו, ואומר להם: **׳אני מוכרח לברוח!׳** וסיפר שהיה לו סכסוך עם אשתו, ודקר אותה, והוא יודע שעוד מעט המשטרה יגיעו, והוא מוכרח מקום להניח בו את הכסף בבטחה, **׳וכשאני אחזור – תחזירו לי את הכסף׳**... וברח, וכמובן – אף פעם לא חזר... את זה מקבלים מהצדיק – ׳וַנִּצְעַק!׳ צועקים להקב״ה, ורואים ישועה!

ואזי: **״וַיִּשְׁמַע ה׳ אֶת קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ״** – אנחנו זוכרים זאת היטב, לא עבר כ״כ הרבה זמן, לפני מעט יותר משבעה שבועות... **״וְאֶת עֲמָלֵנוּ״** – אלו הבנים, שהקב״ה רואה מה אנחנו סובלים, **וכמה צריכים להשקיע בחינוך ילדים! אמנם זה לא פשוט, זה ״עֲמָלֵנוּ״ – זה עמל גדול מאד, אבל אם משקיעים – מוציאים בהרבה ריביות... כי זה מה שמקבלים מהצדיקים!**

וראש וראשון הוא **׳הכרת הטוב׳**, שאדם יכיר טובה להקב״ה, ויכיר טובה לצדיקים שמלמדים אותנו איך להכיר טובה להקב״ה, ולהכיר טובה לכל אלו שעוסקים לעזור לנו בכל העניינים! אם זה **״עֲמָלֵנוּ״**, אם זה פרנסתינו, בכל ענין, כל מה שכתוב כאן – **״לַחֲצֵנוּ״**, על הכל להכיר טובה!

ועלינו לדעת שזו העבודה שלנו – להתמקד על חינוך ילדינו, ללמד אותם ׳דרך–ארץ׳! ואני אומר את זה ברבים: אם יש אצלנו עדיין ילדים שיכולים לצאת ברחוב ולזרוק אבנים על אנשים, משחו לא בסדר! אנחנו עדיין לא עוררנו את החינוך האמיתי! אין דבר כזה! לא משנה על מי! אין שום מקום לזה! וכל הורה – כל אבא וכל אמא – ישמע ויברר האם הילדים שלהם לא עסוקים בדברים כאלו! שלא יימצא דבר כזה! בשבת, ביו״ט, ילדים יחקו אבנים ויזרקו על אנשים?!... לא משנה על מי! לא יהיה דבר כזה אצלנו! ואדם שלא אכפת לו מזה, ויעשה עצמו כאינו משים לב על זה, ואומר שהילדים יעשו מה שהם רוצים, תיקח את הילדים שלך ותמצא מקום אחר וקהילה אחרת! אצלנו

לומדים 'דרך–ארץ'! אין דברים כאלה! ואל תספר ותגיד שום סיפורים שונים – הכל הבל ורעות רוח! אם אדם יש לו ילדים כאלו המסוגלים לעשות דברים כאלו – ללכת ברחוב ולזרוק אבנים, משחו לא בסדר שם! <u>ואנחנו לא צריכים כאלו!</u>

זו העבודה הקדושה שאנחנו מקבלים מהצדיקים, שצריכים לדעת 'דרך–**ארץ**', ואכן זה "עֲמָלֵנוּ" – זה עמל גדול ללמוד דרך–ארץ עם ילדים, ובזה אנחנו צריכים להשקיע! ועל זה אנחנו נותנים תודה והודאה להקב"ה, תודה לצדיקים, תודה לכל מי שעושה לנו טובה, **לא משנה מי!** אף פעם אל תגיד שהוא בסה"כ 'שליח' מהקב"ה או 'שליח' מהצדיק, **אלא תכיר טובה בלב שלם! עם פנים מסבירות! בשמחה!**

ומה גורמים אנשים שלא מכירים טובה? שאותו אחד שעוסק בדברים כ"כ חשובים – אומר לעצמו 'מה יש לי לעסוק בזה? וכי אני עושה את זה בשביל עצמי, בשביל להרוויח כסף?... אני רוצה פשוט לעזור לנשמות ישראל'... **כי באמת אין הרבה אנשים שיכולים לעסוק בדברים כאלו, לא כל אחד מסוגל לרדת ולדאוג לזה, ולחשוב איך לחבר בין שני משפחות, ולשדך אותם וללמד אותם וכו',**

זעירין ומעטים מאד האנשים שמסוגלים לזה, ובפרט כשמתחיל איזה אי–הבנה וסכסוך – בלתי אפשרי להם לעמוד בזה... אבל יש בני אדם שזכו וקיבלו התעוררות לעסוק בזה – 'אדרבה, למה לא, אני אעזור'... והוא שם את הכבוד שלו בצד, והוא מוכן ממש לעזור, <u>ומה הוא מקבל חזרה?</u> שום דבר... לא מסתכלים עליו, ועוד אומרים "הצדיק הוא השדכן, ומה עשית פה?"... <u>הרי הוא מסר נפשו בשביל זה! איך אתה היית מארגן איזו פגישה אחת בשביל זה?!...</u> הוא מסיע את הילדים, ואף מחכה עליהם! ואת זה גם רצית שהצדיק יעשה... שיקח את המשודך או המשודכת ברכבו?... יש בני אדם שמסוגלים לעשות זה, ואיפה 'הכרת הטוב'?!... איפה 'הכרת הטוב' שלך?!... ובוודאי אם אדם יכול להעניק לו בשפע – אין למעלה מזה, אבל לכל הפחות להראות את השמחה, <u>ולא להפסיק להודות עוד ועוד בכל פעם מחדש!</u>

זוהי מצוות **הכרת הטוב** שלמדים ממצוות ביכורים, ואת הביכורים האלו מביאים אל הצדיק, כי זה מה שהצדיק רוצה להכניס בנו – שנהיה מכירי טובה, שהיא המידה הכי יקרה!

מוהרא״ש היה תמיד חוזר ומדבר על זה, כי מוהרא״ש בעצמו סבל מזה המון... מוהרא״ש היה תמיד מחיה את עצמו עם סעיף אחר המובא בספר המידות (אות דעת, סעיף לג): ״**מִי שֶׁמְּשַׁלְּמִין לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֵׂכֶל גָּדוֹל בַּעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא**״; אז מוהרא״ש היה תמיד אומר: **זכיתי לחבר את כל הספרים הקדושים האלו בגלל שכך היה אצלי תמיד – שעשיתי טובות לכולם, ומה קיבלתי חזרה?...**

מוהרא״ש היה תמיד מספר את הסיפור על הרבי ה׳אמרי אמת׳ מגור, שהיו לו אבנים קטנות במגרה שלו, ואחרי שהוא היה מדבר עם בן אדם, ומחזק אותו ונותן לו עצות וכו׳, הוא היה מוציא כמה אבנים ונותן לו, וטעמו עמו: **׳הנה עשיתי לך טובה, עזרתי לך, ואני יודע שלבסוף תזרוק עלי אבנים, לכל הפחות שיהיו אבנים קטנות, שלא יהיו אבנים גדולות׳...**

אבל אנחנו זכינו ב״ה לקבל לימודים קדושים ממוהרא״ש הקדוש שלימד אותנו שנעקור את המידה הזאת מאיתנו! שנהיה מלאים בהכרת הטוב! וזה כ״כ חשוב בכל מקום – בין חברינו, בביתנו, בין בעל ואשה, שיהיה תמיד הכרת הטוב! לתת מילה טובה! ואל תגיד ״זה מגיע לי... כל זה צריך להגיע לי... צריך שיהיה אוכל... צריך לסדר את הבית... זה התפקיד של האשה״... **תכנים בעצמך ׳הכרת הטוב׳! תדע שלא מחויבים לך שום דבר! לא מגיע לך כלום! תן תודה, תן הערכה, תן החשבה! וכן אשה תחשיב את מה שבעלה עושה – זה בונה בית! כך זוכים לבנות בית!**

שזה מה שכתוב בסוף פרשת הביכורים: ״**וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה׳ אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ**״ – הרי לנו מפורש העניין האמור, כך נגמרת פרשת הביכורים: תשמח ״**בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ ה׳ אֱלֹקֶיךָ**״ – ולכאורה זה מספיק... לשמוח בכל הטוב שמגיע מהקב״ה... אבל זה לא מספיק! הפסוק מוסיף ואומר: ״**וּלְבֵיתֶךָ**״ – לבית שלך! כל הבית – האשה והילדים, תן תודה! תן תודה להקב״ה! תנו תודה ביניכם – בעל לאשה ואשה לבעלה! **זוהי מצוות ביכורים!**

ועל כן, אם זכינו בחסד חינם להגיע לשריד בית מקדשינו, וקיימנו ״זכר למצוות ביכורים״, שהקב״ה יעזור שנזכה בקרוב לקיים את זה בפועל ממש, ו׳כשם שזכינו לסדר אותו – כן נזכה לעשותו׳, שנזכה בעזרת ה׳ שבמהרה בימינו יבנה ביהמ״ק, ונזכה

להביא ביכורים בכל שמחת המצווה
בשלימות גדולה, ובעזרת ה׳ יתברך
נזכה לראות בבניין ההיכל על מכונו,
בביאת משיחנו ובגאולה השלימה!

זכות הדפסת והפצת הגיליון

לעילוי נשמת האישה הכשרה הצדקת
חינקא חיה באבא בת רבי אברהם דוב ע״ה, ולע״נ הרה״ח ר׳ בנימין ביניש בן ר׳ יחזקאל שרגא נ״י
ולעילוי נשמת מיכל רונית ע״ה בת שרה ויצחק.

להצלחת בנימין בן אהרן נ״י וכל משפחתו ולהצלחת כל התורמים והעוסקים במלאכת הקודש שיחיו.

ולרפואתם המהירה של
נתן יחזקאל שרגא בן חינקא חיה באבא נ״י
הילד ישי בן סילקא יעל נ״י
ולרפואת צוריאל בן סגולה סיגלית נ״י
נעמי מרים בת חוה תחי׳
סילקא יעל בת אביבה תחי׳
משה בן אירן נ״י
מלכה בת רעות תחי׳

ולע״נ ר׳ שלמה חנוך חרש ז״ל בן ר׳ ישראל משה, האשה ליאת שרה בת מרדכי ע״ה, ר׳ יעקב דוד בן אברהם ז״ל, מרת איטה בת הירש, האישה הכשרה מרת חנה בילא בת ברוך ע״ה. ולעילוי נשמת הדסה שולמית בת יצחק מנחם שיבלט״א. לע״נ אליעזר שלמה ז״ל בן בנימין שיבלחט״א. לע״נ אהרן בן שלמה ז״ל, לע״נ הילד יהונתן ז״ל בן אושרה דינה תחי׳ ולע״נ סיוון בת אליהו ע״ה

ניתן לקבל מידי שבוע במייל את הגליון ״אשי ישראל״ בכתובת
3070817gm@gmail.com
להצטרפות לרשימה התפוצה

לתרומת עבור העלון לרפואה הצלחה וכדו׳ ניתן לפנות לטלפון:052-7691732

breslevsheli.co.il

הודפס ׳בדפוס מוהרא״ש׳